

Inleiding op de "kleine" profeten

Hosea - Maleachi

Klein

De zogenaamde "kleine profeten" zijn in het algemeen bij de gelovigen misschien wel de minst gelezen en daardoor ook de onbekendste bijbelboeken. Toch geven zij ons bij aandachtige lezing en bestudering een schat van gegevens over de goddeloosheid en afval van God, zoals die geopenbaard werd door het volk van Israël.

Niet alleen van de tien stammen, maar ook van de twee stammen. Eerstgenoemd rijk wordt vaak aangeduid onder de verzamelnaam "Israël" of ook wel "Efraïm". Het koninkrijk van de twee stammen is in de bijbel bekend als "Juda".

We vinden in de "kleine profeten", behalve van de vreselijke toestand, die in beide rijken onder het volk als geheel gevonden werd, ook een schildering van het herhaalde beroep dat God deed op het geweten van zijn volk, om zich tot Hem te bekeren. Niets was Hem teveel om dit doel te bereiken. Hij zond daartoe tal van profeten, die het volk in naam van Jehova waarschuwden. Het resultaat van al deze bemoeiingen van God met zijn volk was vrijwel nihil.

Mogelijk hebben enkelen geluisterd, maar als geheel genomen bleef het volk volharden in het dienen van de afgoden, in verschrikkelijke zonden, erger soms dan die van heidense volken. Ondanks deze verharding van het volk, zien we toch dat God vasthield aan de eenmaal gegeven beloften.

Meer dan één van de "kleine" profeten kondigde aan, dat Jehova voor zijn volk, dan niet meer verdeeld in twee rijken, maar één geheel, een heerlijke toekomst heeft weggelegd. In het duizendjarig vrederijk, dat na de oordelen (de tijd van de grote verdrukking) zal beginnen, zal Gods genade en barmhartigheid op het hoogst triomferen. De zonden van het volk zullen vergeven en vergeten zijn.

Wie waren deze "kleine profeten"? In welke tijd leefden zij en welke boodschap moesten zij namens God brengen?

Bij de aanduiding "kleine" moeten we niet denken aan een kleinering van hun dienst. Zij slaat op de omvang van de naar hun naam genoemde bijbelboeken.

Jesaja, Jeremia, Ezechiël en Daniël worden onder de "grote" profeten gerangschikt, hoewel het boek Daniël slechts 12 hoofdstukken beslaat.

De "kleine profeten" waren Hosea, Joël, Amos, Obadja, Jona, Micha, Nahum, Habakuk, Sefanja, Haggai, Zacharia en Maleachi. Zij leefden niet allemaal in dezelfde tijd en de inhoud van hun profetie is ook van elkaar onderscheiden.

In de beschouwingen over de naar hun naam genoemde bijbelboeken, geeft Dr. H. Rossier wel een beschrijving van de tijd waarin deze profeten profeteerden.

Toch lijkt het mij nuttig aan het begin van dit eerste deel een overzicht te geven van:

- a. de historische volgorde van het optreden van deze profeten;
- b. de hoofdinhoud van hun profetie.

Historische volgorde

1. **Jona.** Een tijdsaanduiding komt in het boek Jona niet voor. Zijn naam komt echter voor in 2 Koningen 14:25, waaruit kan worden afgeleid, dat hij reeds profeteerde voordat Jerobeam II koning was over de tien stammen, of in elk geval in het begin van diens regering.
2. **Amos** profeteerde in het begin ongeveer gelijktijdig met Hosea, n.l. in de dagen van Uzzia en Jerobeam II (Amos 1 : 1).
3. **Hosea.** Het begin van zijn optreden was tijdens de regering van Jerobeam II, koning van Israël, en van Uzzia, koning van Juda (Hosea 1 : 1).
4. **Micha.** Deze profeet begon zijn dienst tijdens de regering van Jotham, de zoon van Uzzia, koning van Juda (Micha 1 : 1).
5. **Sefanja** profeteerde onder de regering van Josia, dus ongeveer een eeuw later dan toen Micha begon te profeteren (Zefanja 1 : 1).
6. **Haggai.** Deze profeet was de eerste van de drie die profeteerden nadat Juda uit de ballingschap was teruggekeerd. In zijn profetie wordt als enig jaar vermeldt: het tweede jaar van koning

Darius. Dat was ongeveer 16 jaar nadat de eerste groep joden uit Babel was vertrokken.

7. **Zacharia.** Twee maanden later dan Haggai begon Zacharia te profeteren onder de terugkerende joden (Zach. 1:1). Zoals blijkt uit Zacharia 7:1 heeft hij minstens 2 jaar als profeet tot het volk gesproken. Haggai en Zacharia hebben ook gelijktijdig geprofeteerd (Ezra 5:1).
8. **Maleachi.** De beide hiervoor genoemde profeten waren tijdgenoten van Zerubbabel. Maleachi profeteerde waarschijnlijk ten tijde van het optreden van Nehemia, of nog later. Dat kan worden afgeleid uit het feit dat hij het volk waarschuwde tegen dezelfde zonden, waarmee ook Nehemia zich moest bezighouden. Vermoedelijk trad hij ongeveer een eeuw later op als Haggai en Zacharia.

In de voorgaande opsomming van de kleine profeten ontbreken: **Joël, Obadja, Nahum en Habakuk.** In de Schrift vinden we onvoldoende, of in het geheel geen aanduidingen, waaruit we kunnen opmaken in welke tijd zij hebben geprofeteerd. De Heilige Geest heeft het niet nodig geacht ons hierover in te lichten en wij doen goed er niet over te filosoferen. Ook als God in zijn Woord iets weglaat moeten we aannemen, dat Hij dit met een bepaalde bedoeling heeft gedaan.

Hoofdinhoud van de kleine profeten

- a. Beschrijving van het volledige verval van Israël (de tien stammen) en dezelfde symptomen die bij Juda (de twee stammen) reeds gezien werden.
Over dit onderwerp profeteerden Hosea, Amos en Micha. Zij kondigden het oordeel aan over het gehele volk, al zou het oordeel over Juda een tijd worden uitgesteld. Daarnaast ontwikkelden zij, min of meer uitvoerig, hoe God ten slotte in genade met het volk zal handelen. Hij zal dan een keer brengen in hun lot, nadat de gerichten voorbij zijn.
- b. Aankondiging van het oordeel over de volken.
Daarmee hebben Obadja en Nahum zich beziggehouden. In het boek Jona vinden we dezelfde lijn, voorgesteld in de geschiedenis met Ninevé, beeld van de wereld in haar natuurlijke grootheid, vol hoogmoed en ongerechtigheid.
- c. De gerichten op de dag des Heren over Juda en Jeruzalem, en openbaring van Gods genade.
Dit was het hoofdthema van Sefanja, uitgesproken in een tijd! waarin Juda onder de godvrezende Josia tijdelijk, in zeker opzicht, tot de dienst van God terugkeerde. Het doel dat God had met het oordeel dat Hij zou uitoefenen, wordt aangekondigd en ook de motieven die dat oordeel noodzakelijk maakten.

- d. Verwoesting van het land in de laatste dagen door de noordelijke legers en het oordeel over de volken, gevolgd door zegeningen voor Israël en alle mensen. Over dit onderwerp sprak Joël.

- e. Tuchtiging van het volk van God door een man aan wie God voor dit doel macht zal geven.

Hierover sprak Habakuk. Hij werd daardoor zelf geoefend om te begrijpen dat God deze verdrukking moest toelaten om het kwaad te straffen. De hoogmoed van de mens moest een hoogtepunt bereiken, om door het oordeel daaraan voor altijd een eind te maken.

- f. Aansporing tot herbouw van de tempel en beloofde zegeningen in verbinding daarmee.

Dit was het onderwerp van Haggai, die aan het slot van zijn profetie sprak over het herstel van het koningschap onder Christus, van wie Zerubbabel een type was.

- g. Vernietiging der vijanden van Gods volk door het oordeel van God; de heerlijkheid die het volk deelachtig zal worden na hun verlossing.

Hierover heeft Zacharia in zijn profetie gesproken, waarbij Jeruzalem een centrale plaats innam. Hij toonde aan dat jehova zal handelen met alle volken, omdat Jeruzalem het middelpunt is waarop al Gods plannen zich concentreren. Jeruzalem dat gekenmerkt zal worden door de aanwezigheid van de Messias.

- h. De toestand en het lot van het volk in verbinding met de laatste dagen.

Dat is de hoofdinhoud van Maleachi, die in zijn dagen getuigde tegen de ontrouw van de joden, die teruggekeerd waren uit de gevangenschap. Door het oordeel in de laatste dagen zou het overblijfsel van het volk afgezonderd worden van de goddelozen, waarvan zij omringd zullen zijn.

Doel van deze geïnspireerde bijbelboeken

De Heilige Geest heeft een bepaald doel gehad met het doen schrijven van deze profetieën. We kunnen er belangrijke historische feiten in lezen met betrekking tot de geschiedenis van Israël en de volken. Ook geven zij ons een richtsnoer van alles wat in de toekomst te gebeuren staat met Israël en vele volken.

Dat is allemaal heel belangrijk en zelfs interessant om te weten. Maar het was niet het hoofddoel, dat God wilde bereiken met ons deze profetieën te geven.

De geschiedenis van Israël in zijn ontrouw en afval van God is in grote lijnen terug te vinden in die van de belijdende christenheid. Daarom bevatten deze profetieën talrijke waarschuwingen, die wij in onze tijd noodzakelijk ter harte hebben te nemen.

Het is de wens van schrijver, vertaler en uitgever om door deze uit het Frans vertaalde beschouwingen de gelovigen, ook in Nederland, te dienen. De bijbelteksten zijn aangehaald uit de NBG vertaling en

waar nodig is deze vertaling in voetnoten van commentaar voorzien.

Oorsprong: [Gods bemoeiingen met Israël en de volken](#)

Oude Sporen 2008

